

SJØORGANISASJONEN
og dens
ROLLE INNENFOR
SCIENTOLOGYKIRKEN

Frank K. Flinn, ph.d.
Adjunct professor i religionsstudier
Washington University i Saint Louis i Missouri
Amerikas forente stater
Januar 2010

SJØORGANISASJONEN
og dens
ROLLE INNENFOR
SCIENTOLOGYKIRKEN

SJØORGANISASJONEN
OG DENS ROLLE INNENFOR SCIENTOLOGYKIRKEN

INNHold

I. Kvalifikasjoner	1
II. Sjøorganisasjonen og dens rolle innenfor Scientologykirken	3
A. Religiøse ordener, øst og vest	3
i. Buddhistiske munkeordener	3
ii. Kristne monastiske religiøse ordener	6
B. Sjøorganisasjonen	10
C. Kollektivt liv	12
D. Golden Era Productions	13
E. Scientologys video- og audio-materialer	15
F. E-meteret	15
III. Sjøorganisasjonens disiplin i komparative religiøse erfaringers sammenheng	16
IV. Konklusjon	19

Frank K. Flinn, ph.d.
Adjunct professor i religionsstudier
Washington University i Saint Louis i Missouri
Amerikas forente stater

Januar 2010

SJØORGANISASJONEN *og dens* ROLLE INNENFOR SCIENTOLOGYKIRKEN

I. KVALIFIKASJONER

Jeg er for øyeblikket ansatt som Adjunct professor i religionsstudier ved Washington University i St. Louis i Missouri, hvor jeg underviser i kurs om «Kristendommen i den moderne verden», «Nye religiøse bevegelser i Amerika», «Den nordamerikanske religiøse opplevelsen» og «Introduksjon til verdens religioner». I tillegg arbeider jeg på egen hånd som skribent, redaktør, foredragsholder og konsulent innen feltene teologi og religion. Jeg er et medlem med god status av American Academy of Religion. En kopi av min curriculum vitae er vedlagt.

Jeg mottok en B.A. i filosofi i 1962 fra Quincy University, Quincy i Illinois; en B. Div. *magna cum laude* i 1966 fra Harvard Divinity School, Cambridge i Massachusetts; og en ph.d. i spesielle religionsstudier i 1981 fra St. Michael's College, Toronto School of Theology, Toronto i Ontario. Mine doktorgradstudier omfattet en undersøkelse av økningen i nye religiøse bevegelsene i De forente stater og i utlandet etter andre verdenskrig, med henvisning til deres trossystemer, livsstil, lederskap, motivasjon og oppriktighet, materielle eksistensbetingelser og bruk av religiøs terminologi. Som del av mine doktorgradsstudier studerte jeg også gamle sekteriske bevegelser, slike som Qumran-samfunnet, orfisme, mystikkreligionene og middelalderske religiøse ordener og sekteriske bevegelser. Jeg var en Fulbright-stipendiat i filosofi og oldtidens religioner i Den nære østen ved Universitetet i Heidelberg i perioden 1966–67 og National Defense Foreign Language Fellow (Title VI) i semittiske språk ved University of Pennsylvania i perioden 1968–69.

I tillegg til min akademiske utdannelse i religionsstudier, har jeg personlig deltatt intensivt i det religiøse livet som broder i Order of Friars Minor, allment kjent som fransiskanerne. Jeg begynte på det forberedende seminaret da jeg var 12 ½ år gammel. I en alder av 18 tok jeg på meg ordensdrakten og trådte inn i novisiatet med et år i bønn, meditasjon og taushet. I en alder av 19 avla jeg i 1958 mitt første midlertidige løfte om fattigdom, kyskhets og lydighet. Fra 1958 til 1962 studerte jeg filosofi og humaniora. I 1962 avla jeg det endelige, høytidelige løftet om fattigdom, kyskhets og lydighet, hvorpå jeg begynte på mitt formelle studium av teologi, inkludert de kristne skriftene, systematisk teologi, etikk, kirkelov, kirkehistorie og arkeologi osv. Løftet om fattigdom betydde at jeg eide absolutt ingenting, ikke engang klærne jeg gikk i. Jeg bodde på tre forskjellige munkeklostre i Illinois og i Ohio og besøkte mange andre i Midtvesten. I 1964 bestemte jeg meg for å forlate ordenen. Jeg fulgte alle de kanoniske prosedyrene for lovmessig avgang og fikk dispensasjon fra mine løfter direkte fra Pave Paul 6. i 1965. Jeg fortsetter å være praktiserende katolikk. Som munk opplevde jeg en form for religiøst livsmiljø veldig lik den medlemmer av Sjøorganisasjonen har i form av studium, disiplin og engasjement.

Før min nåværende stilling ved Washington University underviste jeg ved St. Louis University i St. Louis i Missouri, hvor jeg var akademikerveileder for masterprogrammet om religion og pedagogikk og holdt foredrag om «Den amerikanske religiøse erfaringen» i perioden 1977–79; University of Toronto i Ontario, hvor jeg var veileder i komparativ religion i perioden 1976–77; St. John's College i Santa Fe i New Mexico, hvor jeg var veileder i «Great Books»-programmet fra 1970 til 1975; LaSalle College i Philadelphia i Pennsylvania, hvor jeg underviste i bibelstudier og religionsantropologi i somrene 1969–73; Boston College i Chestnut Hill i Massachusetts, hvor jeg underviste i bibelstudier i perioden 1967–68; og Newton College of the Sacred Heart i Newton i Massachusetts, hvor jeg underviste i bibelstudier.

Siden 1968 har jeg både skrevet og holdt foredrag om nye religiøse bevegelser i Nord-Amerika og andre steder i det 19. og 20. århundret, inkludert Great Awakening, shakerne, mormonene, syvendedags adventisme, Jehovas Vitner, New Harmony, Oneida-samfunnet, Brook Farm, Den Forente Familie, Hare Krishna-bevegelsen og Scientologykirken. Jeg har ofte holdt foredrag med nye religioner som emne ved collegeer, universiteter og profesjonelle konferanser i De forente stater, Canada, Europa, Japan og Taiwan. Jeg har også avgitt vitnesbyrd for Kongressen til De forente stater, New Yorks lovgivende forsamling og for de lovgivende forsamlingene i Ohio, Illinois og Kansas angående forskjellige sider av de tradisjonelle religionene samt nåtidens nye religioner, som jeg har lang førstehåndskunnskap om. På forskjellige steder og i rettssaker har jeg avgitt uttalelser og vitnesbyrd angående Holy Spirit Association for the Unification of Christianity (Enhetskirken/Den forente familie), Scientologykirken, den hinduistiske

Vaisnavites (Hare Krishna), WICCA, Bruderhofen, den kristne militsen, anabaptist-amishen, kristne premillennialister, rastafaritilhengerne og andre.

Jeg har studert Scientologykirken inngående siden 1976, noe som omfatter dens store mengde av skrifter. Gjennom besøk i Scientologykirker og -sentre i Los Angeles; Gilman Hot Springs, California; Clearwater, Florida; St. Louis; Portland, Oregon; Toronto; og Paris har jeg gjort meg fortrolig med religionens måter å fungere på fra dag til dag. Jeg har hatt mange intervjuer med enkelte medlemmer av Scientologykirken og har sett scientologer engasjere seg i trosretnings sentrale religiøse praksiser. Jeg er dessuten kjent med det meste av litteraturen som finnes om Scientology, som strekker seg fra verker av høy vitenskapelig standard til journalistiske beretninger til partiske ytringer, både positive og negative. Basert på denne omfattende undersøkelsen og i lys av min akademiske bakgrunn og min vedvarende profesjonelle erfaring, har jeg formet vurderingene som er uttrykt under.

II. SJØORGANISASJONEN OG DENS ROLLE INNENFOR SCIENTOLOGYKIRKEN

Jeg er blitt bedt om å uttale meg om Sjøorgen (organisasjonen) som en religiøs orden innenfor den generelle religionen Scientologykirken. Basert på mine år med forskning og erfaring med Scientology, tar jeg det som gitt, inkludert av årsaker beskrevet under, at Scientologykirken er en ekte religion som inneholder et trossystem, religiøse praksiser, inkludert ritualer og regler for oppførsel og en identifiserbar gruppe av troende som slutter seg til og holdes oppe av disse overbevisningene og religiøse praksisene.

A. RELIGIØSE ORDENER, ØST OG VEST

i. Buddhistiske munkeordener

Før jeg kan utrede Sjøorgen som en religiøs orden, er det imidlertid først nødvendig å utrede religiøse ordener i øst og vest slik at vi kan få et perspektiv på disse religiøse institusjonenes natur og funksjon innenfor religion generelt. I historien finnes det to grunnleggende paradigmer av religiøse ordener. For det første er det ordenen av munk og nonne (Pali *bhikkhus* og *bhikkhunis*) grunnlagt av Gautama Buddha (ca. 563–483 fvt.) etter hans opplysning eller oppvåkning (*bodhi*). Buddhas første fellesskap av troende (*sangha*) besto først av bare munk, deretter nonne og til slutt lektilhengere. Formålet med de religiøse ordenene var da som nå å bevare, beskytte og fremme Buddhas lære og å spre den over hele verden.

Buddha kalte sin religion «Disiplinen sannhet» (Pali *Dhamma Vinaya*) og hans monastiske regel for menn og kvinner er nøyaktig det, en disiplin av sannhet. Hovedmålsetningen til den buddhistiske religionen og det sentrale formålet med de religiøse ordenene er å begynne søken etter å oppnå, for alle sansende vesener, frigjøring (*moksha*) fra den fysiske, emosjonelle og åndelige smerten. Buddha underviste i De fire edle sannheter som fører til Den edle åttedelte vei. De fire sannhetene er (1) alt liv betinges av smerte og/eller elendighet (*dukkha*); (2) denne lidelsen er forårsaket av begjær (*tanha*), ønske om onde ting eller et overdrevent ønske om gode; (3) det er mulig å bli frigjort fra denne lidelsen; og (4) veien til frigjøring er Den edle åttedelte vei. Den åttedelte vei består i å utvikle og opprettholde (1) rett innsikt; (2) rett innstilling eller perspektiv; (3) rett tale eller sannferdighet; (4) rett handling; (5) rett levevis eller levebrød; (6) rett bestrebelser; (7) rett oppmerksomhet; og (8) rett sinnsro/oppførsel i alle situasjoner. Hvis man følger disse sannhetene og Den åttedelte vei, kan man siden oppnå tilstanden *nirvana*, en term som er vanskelig å oversette, men som innbefatter slike ideer som integrert persondom, fred i sinnet, lykke og i siste instans total frigjøring fra syklusen *samsara*, fødsel og gjenfødelse i tid og rom.

Likt med Vestens monastiske kodekser utviklet Buddha reglene, protokollene, kodeksene for oppførsel og straff ut fra et tilfelle for tilfelle-grunnlag. Den første buddhistiske, monastiske kodeksen, *Patimokkha*, inneholdt 227 regler eller forskrifter for menn og 331 for kvinner. Den er inneholdt i *Vinaya Pitaka* («Kurven for disiplin»), den første delen av *Tripitaka* («Tre kurver»), som utgjør buddhismens hellige skrifter på pali. Denne kodeksen, først utviklet innenfor theravada-tradisjonen, ble senere modellen for alle påfølgende kodekser i mahayana-tradisjonene i Tibet, Kina, Korea og Japan.

Buddhistmunker avlegger løfter om å leve et liv i nøysomhet og beskjedenhet, om å messe og meditere i flere timer om dagen. Spesifikt avlegger de løfte om å forlate 10 aktiviteter som ville hindre dem i å fullbyrde Den åttedelte vei: (1) Drepe med hensikt; (2) stjele; (3) seksuelle forhold; (4) lyve; (5) ta berusende midler av noe slag; (6) synge, danse, spille musikk (i verdslig sammenheng); (7) bruke parfyme eller ha utsmykning på kroppen; (8) sitte på troner eller ligge på pyntede senger; (9) spise etter midt på dagen (tiden varierer i andre tradisjoner); og (10) håndtere gull eller penger. Mahayana-buddhistmunker og -nonner avlegger også «bodhisattva-løftet», lover ut fra medfølelse å redde alle lidende, sansende vesener, skjønt de er utallige og forsøket på å redde dem ville ta milliarder av år.

Den strenge disiplinen i klosteret bevarer harmonien i samfunnet slik at Buddhas lære kan holdes høyt i ens indre og autentisk bli brakt til lekfolk utenfor. Likeledes er det strenge regler

for oppførsel med hensyn til lekfolk og allmennheten. Munker og nonner er fanebærerne for buddhistreligionen.

Før og etter ordinasjon underkastes buddhistmunker og -nonner intensiv trening med hensyn til alle sider av Buddhas lære, den monastiske kodeksen så vel som psykologisk, filosofisk og metafysisk innlæring. Det sistnevnte er spesielt omfattende i tibetansk buddhisme. Reglene for klosterlivet er omfattende. De styrer hvordan og hvor man skal sove, hvilke klær man skal ha på seg og hva de skal være lagd av, ens oppførsel både innenfor og utenfor klosteret, hvilke medisiner man skal bruke og hvordan foreskrive dem, hvordan søke almisser og hvilken straff som skal utmåles for å bryte reglene.

I theravada-buddhisme er det to typer av regelbrudd. Den første, kalt *parajika* (pali «nederlag»), er alvorlig. Den omfatter (1) tilsiktet mord; (2) samleie; (3) tyveri; og (4) å påberope seg en høyere grad av opplysning enn man faktisk har oppnådd. Det siste påbudet viser at munk har grader av meditasjon og opplysning de har ambisjoner om, og som de er nødt til å være totalt sannferdige om. Nonner har 4 andre *parajikaer* å unngå, som for det meste har å gjøre med seksuelle forhold. Dersom en person skulle ta del i disse, ville den personen bli permanent «annullert» fra *sangha*, og må vente til minst neste livstid for å gjenoppta veien til opplysning. Thannissaro Bikkhu, *Bhikkhu Patimokkha/Bhikkhuer disiplinkodeks*, s. 2–6.

Den andre typen overtredelse kalles *sanghadisesa* (pali «felles overtredelse»). Den omfatter et mangfold av mindre seksuelle avvikelser, falske anklager mot andre munk eller nonner og å oppildne til skisma. I denne kategorien sitter samfunnet til doms over synderen, og avhengig av saken enten pålegger en botsøvelse for forbedring eller ekskluderer en synder for gjentatte overtredelser. Prosedyrereglerne er veldig omfattende. Typene av overtredelser omfatter seksuelle saker (masturbering, samleie mens en er bundet av monastisk løfte, inntrengende bønn om personlige almisser for en selv eller andre), bygging av en meditasjonshytte med private donasjoner og uten godkjenning fra *sangha*; avlegge falskt vitnesbyrd mot en medmunk eller -nonne og oppfordre til eller støtte et skisma innenfor samfunnet. *Ibid.*, s. 3–4, nr. 10. Det eksisterer mange håndbøker og uttalelser som handler om alle typer av overtredelser og botemidler.

Det eksisterer også prosedyrer og bestemmelser for munk som rett og slett ønsker å forlate den religiøse ordenen så lenge de opprettholder åndelige harmoniske relasjoner med *sangha*. I theravada-tradisjonen er det vanlig for unge menn og kvinner å bli munk eller nonne i en periode på en måned eller mer og deretter slutte og så gjenoppta sine liv i den verdslige verden.

Perioden de bruker i klosteret gir dem «fotfeste» med hensyn til frigjøring og opplysning for deres senere liv. De drar fra klosteret på en regulær og ordentlig måte som viser respekt for religionens idealer.

Buddhistmunker og -nonner lever i nøye bevoktede kvarterer. Det finnes portaler for å komme inn og dra ut. Som med kristne munk og nonne må et medlem søke en overordnet om tillatelse til å forlate klosteret, og er nødt til å melde sin ankomst når han returnerer. Som det fremgår av Bikkhus' kodeks for disiplin, blir enhver side av livet – bopel, perioder for studium og for meditasjon, mat, klær, måter å tigge på, kontakt med nonner og lekfolk, mat, medisiner osv. – nøye overvåket og styrt. Skulle et medlem rømme sin vei under pinlige omstendigheter – uansett om det er begått en alvorlig krenkelse som i avsnittene 14 og 15 over, eller ganske enkelt forsvinner på en uriktig måte – ville deres medmunk og -nonne søke å bringe ham tilbake for å ordne opp i saken på en vedtatt måte. Grunnen er enkel for den troende: Å rett og slett «stikke av» ville være å utsette en selv for den fryktelige tilstanden å gi avkall på *moksha* i denne livstiden.

Buddhistiske klostre tilkommer inntekt på mange måter. Mye penger kommer inn gjennom almisser. Mange henter betydelig inntekt fra begravelser og minnetilstelninger og andre ritualer til ære for forfedre. Noen fremstiller rosenkranser og andre hellige gjenstander, slik som små statuer av Buddha, røkelseskar, bønneflagg og andre hellige saker til salg til de troende. Japanske klostre produserer også te og andre produkter for å understøtte sin måte å leve på. Men nesten alle klostre i alle tradisjonene er dypt engasjert i å kopiere eller trykke skriftene sine til eget bruk eller til å bli solgt til andre munkesamfunn eller til fromme lekfolk.

Det som er viktig, er imidlertid å se at munk og nonne i religiøse ordener ser alle aspektene av livene sine som bidrag til sin misjon om å oppnå frigjøring fra begjær for en selv og bevarelse av idealet om opplysning for lekfolk generelt. Selv beskjedne oppgaver – slik som å luke i hagen, bake brød, feie klosterets gangveier, rengjøring av latrinene – blir forstått på en religiøs måte. Disse ordinære pliktene bidrar til utviklingen av munkens ydmyke holdninger, beskjedenhets og lydighet, uten hvilke deres fremgang i meditasjonens stadier, som fører til opplysning og utbredelsen av det buddhistiske idealet, ville bli forringet eller forpurret.

ii. Kristne monastiske religiøse ordener

Kristne monastiske religiøse ordener utviklet seg fra det religiøse ønsket om å etterligne Jesu Kristi liv. Måten de etterlignet det på, tok en særlig asketisk retning mot slutten av det 3. århundret og senere. Munk i Øvre Egypt søkte å etterligne Jesu opphold i ørkenen (Matteus 4:11, Markus 1:12–13; Lukas 4:1–13) der han fastet, ba og led og overvant fristelser

fra Satan. De første munkene og nonnene som sluttet seg til ham, kalles eremitter (fra gresk *eremos* «ørken»), og som levde et liv i sølibat, faste, bønn og meditasjon i enslige huler, kom bare sammen på søndager for å feire nattverden. St. Antonius fra Egypt (ca. 251–356) er forbildet for den eremittiske munken.

I den andre fasen startet munk og nonne i atskilte klostre å leve sammen. Denne formen for monastiske religiøse ordener ble på engelsk kalt cenobitic (fra gresk *koinos* «felles» + *bios* «liv») og beskriver dem som kom sammen for å dele et felles liv i etterligning av både Jesus med sine disipler og av den tidlige kristne kirken, hvis medlemmer delte alle ting, inkludert eiendelene sine (Apostlenes gjerninger 4:32). Snart utviklet munkene og nonnene, som levde sammen, regler som dannet mønsteret for deres kollektive liv. De samlet seg i vanlige klostre under åndelig overvåking av en abbed eller abbedisse. De første kjente reglene ble formulert av St. Pakhomios av Egypt (ca. 292–348). Han ble besøkt av St. Basil av Caesarea i Cappadocia (330–379), som tilrettela Pakhomios' regel for sitt *Asetikon*, modellregelen for gresk-katolsk kristendom til denne dag. Basil-regelen ble i sin tur mønster for *St. Benedikts Regel*, formulert av St. Benedikt av Nursia i Italia (480–547). Benedikts Regel ble i sin tur vedtatt maksime for alle etterfølgende regler for religiøse ordener og religiøse samfunn i vestlig kristendom. St. Pakhomios' regel er stadig fullt ut i kraft og etterleves av de koptiske munkene i Det hvite klosteret i Egypt, det eldste i kristendom, og andre koptiske klostre i andre land. Regelen til St. Basil er også fullt ut i kraft i klostrene på Athos-fjellet i Hellas og over hele den østlige, ortodokse verden. Det samme gjelder for St. Benedikts Regel, som direkte etterleves av benediktinere over hele verden og indirekte av mange katolske religiøse ordener, hvis regler hadde den til St. Benedikt som modell.

Det fantes ulike typer av klostresamfunn. Noen var skilt fra hverandre etter kjønn. Noen inneholdt personer av begge kjønn som bodde i separate fasiliteter, men som kom sammen for spesielle festdager og feiringer. Andre hadde fløyer for munk, nonne og gifte medlemmer. Et eksempel på det siste er det keltiske, kristne munkevesenet som var rådende i Irland, Wales, Skottland og Bretagne til synoden i Cashel i 1172.

Regelen til St. Benedikt kan sammenfattes i vendingen *Ora et labora* («Be og gjør fysisk arbeid!»). Regelen krever at medlemmer avlegger løfter om kyskhets, lydlighet (til abbeden eller abbedissen) og (personlig) fattigdom. Den dekker alle sider av det monastiske liv: klær, mat, søvn, bønn og sang, ordinasjon, verv i klosteret (abbed/abbedisse, forstander, dekaner, kjellermestre osv.); korreksjon av feil og ekskommunikasjon osv. Disse reglene er veldig like buddhistiske klosterregler. Ikke alle kristne religiøse ordener eller samfunn avlegger den samme typen løfter, men alle binder seg til reglene for bønn, meditasjon, faste og oppførsel. Jesu selskap,

i alminnelighet kjent som jesuittene, avlegger de tre løftene om fattigdom, kyskhets og lydigheit og også et fjerde løfte om å dra hvor som helst i verden som paven velger å sende dem til.

Under overskriften *ora* («Be!») fordres benediktinermunker og -nonner å fremsi eller synge tidebønnene (matutin, laudes, ters, sekst, non, vesper og completorium) i overensstemmelse med Salmene 119:164: «Sju ganger om dagen priser jeg deg for dine rettferdige dommer.» Se *St. Benedikts Regel*, kapittel 16, s. 31. Disse bønnene følges av perioder med meditasjon om temaer fra Bibelen og åndelige skrifter. Munker og nonner forventes også å studere, ikke bare Bibelen, men andre frie kulturfag samt filosofi som vil forsterke deres teologiske viten og fromme liv. Denne typen studium finnes det veldige like sidestykker til i buddhismen.

Under overskriften *labora* («Arbeid!») engasjerer både munkar og nonner seg i hardt fysisk og mentalt arbeid, som disipliner som bidrar til det åndelige livet (*Regel*, kapittel 46). I første rekke var det kopiering, innbinding og formidling av tekster fra Bibelen, teologiske og filosofiske skrifter som letter forståelsen og fortolkningen av Bibelen og selve *Regelen*. En av de håndkopierte kodeksene fra den greske Septuaginta-bibelen, kalt *Codex Sinaiticus* (tidspunkt: ca. 350), ble produsert i et kloster i Østen, trolig Caesarea i gamle Palestina, og bevart i det greske Katarinaklosteret ved Sinaifjellet. Så vidt vi vet hadde nesten alle kodeksene, oversettelsene og eksemplarene av Bibelen en monastisk opprinnelse. I dag holder religiøse ordener streng kontroll med alle publikasjoner som dreier seg om deres regel, teologi og annen lære som er spesifikk for ordenen. Alle offisielle religiøse publikasjoner må være utstyr med en geistlig *nihil obstat* («Intet står i veien» for at teksten skal bli publisert) og en *imprimatur* («Det kan trykkes») offisielt utstedt av abbeden, abbedissen eller andre overhoder av den religiøse ordenen. På lignende vis blir alle offisielle religiøse utgivelser slik overvåket og kontrollert av enten biskopen i et bispedømme eller et samarbeidsorgan av biskoper eller den romersk katolske paven i Roma eller den gresk-katolske ortodokse økumeniske patriarken i Istanbul (Konstantinopel). Et berømt monastisk trykkeri, som i dag trykker benediktinerordenens religiøse avhandlinger, er St. Meinrad Abbey Press, en underordnet institusjon av St. Meinrad Abbey i St. Meinrad i Indiana. Lik trykkeriene til andre religiøse ordener sysselsetter St. Meinrad Press medlemmer av ordenen, som ikke mottar lønn, og lekfolk med spesiell ekspertise, som betales i henhold til rådende lønnstiffer.

I middelalderen brukte munke- og nonne-klostre endeløse timer på å skape utsmykkede manuskripter av Bibelen, svære tapeter som viser dramatiske bibelske scener, og utkast til skulpturer og blyinnfattede glassruter som pryder utallige katedraler fra Sicilia til England. Som eksempler på det, trenger man bare å nevne Kellsboken, nå oppbevart i manuskriptsamlingen til Trinity College i Dublin; Bibel-billedveven som viser typologiscener fra Det gamle testamente

som peker mot Det nye testamente, oppbevart i Burrell-samlingen i Glasgow i Skottland; og Chartres-katedralen. For vanlige folk som ikke kunne lese og skrive, var disse bildene, slik mange historikere i religiøs kunst har beskrevet dem: «Bibelen i stein, på pergament og i farget glass». Denne typen aktivitet ser ut som «arbeid» i den sekulære betydningen av termen, men for den fromme munk eller nonne var dette hellig arbeid og like fullt en del av *Opus Dei* eller «Guds arbeid», for å bruke St. Benedikts vending, som messing av den guddommelige tidebønnen, eller som being og meditering.

Klosterlivet omfattet og omfatter fremdeles det å stelle åkrene, ale opp ulike sorter dyr, stå for driften av møller ved bekker og elver til gagn for klosteret og omkringliggende lek-bønder, utvikle nye typer av ploger og landbruksmaskiner og lage messedrakter (messehagler, dalmatikaer osv.) og hellige kar (alterkalker, patener, røkelseskar osv.) til religiøse seremonier og laging av religiøse gjenstander, slik som ikoner, bilder, rosenkranser og krusifikser. Denne formen for arbeid ble og blir sett på som en nødvendig del av hver munks eller nonnes fulle åndelige liv.

Som med de buddhistiske monastiske kodeksene, har *St. Benedikts Regel* detaljerte trinn for disiplinering og ekskommunisering eller det å ta inn igjen munker og nonner som har sviktet ordenens regler. *St. Benedikts Regel*, kapitlene 23–28, s. 36–39. Straffene omfatter kneling med utstrakte armer i lange perioder, taushet, ydmykelse gjennom selvpisking med en svepe eller å ha på seg en botsskjorte, måltider alene, fysisk disiplin, og som en siste utvei, direkte utestenging, men omsorg for den villfarnes sjel står i høyeste grad ved makt, ifølge forskriftene som er å finne i Det nye testamente. Et ekskommunisert medlem forstås å være ett som gir avkall på frelse og risikerer det evige helvetes flammer. Medlemmer som slår seg sammen med et ekskommunisert medlem uten abbedens eller abbedissens veiledning, risikerer å få den samme straffen. *Ibid.* Kapittel 26, s. 38. Disiplinering finner sted under tilsyn av «domkapittelet», tradisjonelt holdt i kapittelhus. De kalles «kapittel» fordi sesjonene hvor det føres tilsyn med klosterets orden og oppførselen i det reguleres, begynte med opplesning av et kapittel av ordenens regel. Under tilsyn av domkapittelet ordner munkene eller nonnene i klosteret opp i dagliglivets affærer, inkludert offentlig bekjennelse av synder og brudd mot regelen. Syndende medlemmer ble av andre munker eller nonner som regel stilt for spesielle tilsynsutvalg som avgjør hvilken type disiplin eller straff som passer for forseelsen.

Som i buddhisme kan medlemmer av kristne klostre og religiøse ordener forlate ordenen på legitime og fredelige måter. Ettersom romersk-katolske munker og klosterbrødre avlegger høytidelige løfter, i motsetning til regelmessige eller midlertidige løfter, må de først skaffe seg det som kalles en dispensasjon (fra sine løfter) fra selve Vatikanet. Forutsatt at de overholder korrekte prosedyrer ved sin sorti, venter til dispensasjonen er godkjent ifølge vedtatte

bestemmelser og ikke utsetter sin moderkirke for hån, opprettholder de sitt gode forhold til den offisielle kirken. Hvis de unnlater å oppfylle disse forskriftene, risikerer de kritikk, interdikt (en utestenging fra alle sakramenter, slike som ekteskap, forsoning [skriftemål], nattverden og salvelsen) og/eller ekskommunikasjon, en total atskillelse fra kirken og dens fellesskap.

B. SJØORGANISASJONEN

Scientologykirkens Sjøorganisasjon eller «Sjøorg» hadde sitt opphav blant den lille gruppen av scientologer som fulgte Scientologys grunnlegger, L. Ron Hubbard (1911–1986), på hans lengre sjøreiser som begynte i 1967. Det var under disse reisene at Hubbard påtok seg å utvikle auditeringsprosessens åndelige avanserte Opererende Thetan (OT)-nivåer. Disse dypt hengivne scientologene som var vitne til Hubbards religiøse arbeid, dannet Sjøorganisasjonen ved å avgi løfter om tjeneste i en milliard år, for å tilkjennegi sin forpliktelse til Scientologykirken og dens misjon. Løftet om en milliard år som medlem av Sjøorganisasjonen, tilsvarer nesten eksakt løftet om uendelig medfølelse fra den som påtar seg å bli en bodhisattva i mahayana-buddhisme: «Bodhisattvaen beslutter: Jeg tar på meg byrden av all lidelse ... Jeg må redde alle disse [sansende] vesenene fra strømmen av samsara [syklusen av gjenfødelse som er resultatet av utføre dårlige gjerninger] ... jeg er fast bestemt på å overholde dette i hver tilstand av elendighet i utallige evigheter; og slik vil jeg hjelpe alle vesener til frihet, i alle tilstander av elendighet som overhodet kan bli funnet i ethvert verdenssystem.» Sitert fra Edward Conze, ed., *Buddhistiske tekster gjennom tidene* (New York: Harper & Row, 1954), s. 131. Denne teksten er i pakt med Scientologys tro, ikke bare hva angår kosmologi (mange universer eller galakser), men også hva angår Sjøorganisasjonens løfte (i utallige evigheter av tid), så vel som det definitive åndelige målet (frihet).

Dette mønsteret i Scientologykirkens historie tilsvarer dannelsen av den første monastiske *sangha* rundt Gautama Buddha, de første munkene som fulgte St. Benedikt, og det første jesuittsamfunnet som dannet seg rundt St. Ignatius av Loyola (1491–1556). Religiøse ordener påtar seg å følge sine religioners lære på en eksemplarisk måte. Slik dominikanerne og fransiskanerne uttrykker det: De valgte veien som fører til perfeksjon.

Medlemmer av Sjøorganisasjonen forplikter seg helhjertet og evig til å oppfylle Scientologys trosbekjennelse: Å opprettholde menneskerettighetene, inkludert deres åndelige rett til fornuft og til å stadfeste den grunnleggende godheten hos menneskeheten og det altoverskyggende målet for overlevelse som er nøye knyttet til åndens frelse. Se: *Scientologys trosbekjennelse*. Veien til overlevelse er først å clease planeten for alle engrammer, disse negative påvirkningene

og skadene på folks liv som fører krig mot overlevelse, og å heve så mange mennesker som mulig til sitt fulle åndelige potensial, en tilstand som scientologer kaller Opererende Thetan (OT), en som har herredømme over materie, energi, rom og tid.

Termen «overlevelse» innenfor religionen Scientology er den ekvivalente, komparative teologiske ideen til det buddhister kaller *moksha* eller «frigjøring», og til det kristne kaller «frelse» eller «forløsning». For scientologen finner overlevelse sted på nivåene til de åtte dynamikkene: (1) trangen til å eksistere som et personlig jeg; (2) trangen til sex og familie; (3) trangen til eksistens som større sosiale grupper; (4) trangen til eksistens som selve menneskeheten og ikke bare som en gruppe eller nasjonalitet; (5) trangen til eksistens som en del av dyreriket og ikke bare som en slekt eller art innenfor naturen; (6) trangen til eksistens som det fysiske universet (materie, energi, rom og tid); (7) trangen til eksistens som ånd, som scientologer kaller thetan; og (8) trangen til eksistens som uendelighet eller Gud.

Scientologer tror at den eneste måten overlevelse på alle åtte dynamikker kan oppnås på, er at folk på denne planeten blir kvitt engrammer slik at de fullt ut kan bli Opererende Thetaner i tjenestegjøringen med å redde menneskeheten og selve planeten. Den eneste måten det kan skje på, er at så mange som mulig får trening og auditering. Innenfor Scientology er Sjøorganisasjonen den gruppen som åndelig og «24/7» vier seg til å sikre at de sentrale, essensielle religiøse målene til og prosessene i Scientology blir bevart, beskyttet, videreført, offentliggjort og misjonert for verden. Sjøorganisasjonen er av avgjørende betydning for Scientologys overlevelse som en verdensreligion.

Fordi Sjøorganisasjonen spiller en slik sentral teologisk og geistlig rolle i Scientologykirken, slutter medlemmer av Sjøorganisasjonen seg til *Et Sjøorganisasjonsmedlems kodeks*, som inneholder løfter og forpliktelser som fullt ut er i overensstemmelse med de typene av løfter som avlegges av buddhistiske og kristne munk og nonner. *Et Sjøorganisasjonsmedlems kodeks*. Et løfte er ganske enkelt en høytidelig måte å gi en religiøs lovnad på. Disse løftene innbefatter å prøve å virkeliggjøre De åtte dynamikkene for det største gode og det største antallet mennesker; å stille trenings- og auditeringsteknologi til rådighet så etisk som mulig innenfor Scientology; å skaffe det korrekte lederskapet for alle andre scientologer ved hjelp av den eksakte bruken av trenings- og auditeringsteknologiene i Dianetics og Scientology; å utvise et eksempel på service for andre, å utvise passende oppførsel og en verdig arbeidsetikk; å holde andre medlemmer av Sjøorganisasjonen ansvarlige; og å beskytte Sjøorganisasjonen mot falske angrep og å være utholdende. Dette nivået av engasjement er typisk for religiøse ordener overalt i historien.

I dag teller Sjøorganisasjonens medlemmer mer enn fem tusen (5000+) verden over. På grunn av deres spesielle misjon innenfor Scientology overvåker de trening og auditering på alle nivåer og yter direkte hjelp på de øvre nivåene av trening og auditering. På grunn av sine løfter om å bevare og fremme grunnleggerens, L. Ron Hubbards, autentiske lære, innehar medlemmer av Sjøorganisasjonen de viktigste lederskaps- og stabsstillingene i viktige Scientologykirke-divisjoner, inkludert Religious Technology Center (RTC) og Church of Scientology International (CSI).

C. KOLLEKTIVT LIV

Medlemmer av Sjøorganisasjonen deler et kollektivt liv. De har soveplass sammen i små grupper eller som ektepar. De tar del i felles måltider. Sammen tar de seg av trening og auditering, Scientologys sentrale sakramenter, for å gjøre fremskritt opp Broen til total frihet. Sammen studerer de Scientology-skriftene og Sjøorganisasjonens regler. Sammen arrangerer de og deltar i seremonielle festligheter. De går i en enkel uniform. Som gruppe har de også fritidssysler. Alle disse typene av religiøse aktiviteter deler Scientology med medlemmer av religiøse ordener rundt om i verden. Dette åndelige kollektive livet tillater Sjøorganisasjonen å oppfylle sin høye religiøse misjon, bevarelsen og spredningen av L. Ron Hubbards lære og omhyggelig og eksakt bevarelse og levering av trenings- og auditeringsteknologien.

Slik det fremgår av avsnitt 3 over, har jeg selv i seks år levd det monastiske livet. Sjøorganisasjonens felles soveplasser, måltider, religiøse aktiviteter som jeg observerte både i Hollywood i 1998 og på den internasjonale Scientology-basen ved Gilman Hot Springs i 2009, tilsvarer min erfaring som fransiskanermunk. Jeg deltok i felles måltider, studerte på samme tid Bibelen, regelen for ordenen og andre teologiske avhandlinger sammen med mine klosterbrødre, bad de felles tidebønnene og gikk i fransiskanerordenens tradisjonelle drakt. Hvis observasjonen kan tillates, var Sjøorganisasjonens innkvartering, skjønt på ingen måte luksuriøs, avgjort mer bekvem enn den jeg opplevde som munk.

Det er en annen ting Scientology-basen ved Gilman Hot Springs delte med klostrene jeg bodde i. De fleste kristne klostre var tradisjonelt omgitt av klostermurer. Termen kloster er på latin *claustrum*, og betyr ganske enkelt innhegning, et ord også utledet fra samme latinske term. Formålet med disse murene var å holde inntrengere ute og bevare det beskyttede religiøse livets ukrenkelighet på innsiden. Mens jeg var i klosteret, trengte jeg tillatelse fra den religiøse forstanderen for å forlate klosteret og var nødt til å melde min tilbakekomst. Alle viktige sider av livet mitt var styrt av ordenens regler og av reglementet for det bestemte klosteret jeg var i, akkurat som beskrevet over. For den utenforstående kunne det synes som om jeg levde i

«fengselsaktige» omgivelser, men jeg hadde valgt den livsførselen for å finne min frelse som munk, og jeg godtok fritt omstendighetene. Det er ingen tvil om at det var psykologisk og sosial tvang i å oppholde seg innenfor. Men jeg kunne dra, selv om det ville bety (og gjorde det) at jeg ville være på egen hånd med få ressurser. Jeg valgte å dra på en ryddig og kanonisk måte, derfor var avreisen min ikke traumatisk; men jeg kunne også ha «hoppet over muren» slik andre gjorde. Under min omvisning i den internasjonale basen ved Gilman Hot Springs iakttok jeg eksakt den samme typen situasjon. Det finnes press for at folk ikke skal dra, men hvis de bestemmer seg for det, kan de så gjøre. Akkurat slik noen kunne hevde at den monastiske tvangen jeg levde under var «fengselsaktig», slik kunne andre hevde at reglene som omgir medlemmene av Sjøorganisasjonen går imot deres frihet. Men medlemmer kan og har forlatt Sjøorganisasjonen på samme måte som medlemmer av buddhistiske og katolske religiøse ordener kan og har forlatt sine klostre.

D. GOLDEN ERA PRODUCTIONS

Golden Era Productions ligger i det scientologer kaller den internasjonale basen, eller Gold-basen, ved Gilman Hot Springs. Slik Frelsesarmeen bruker lands militære titler og bildespråk til å beskrive sin strid med sosial og åndelig ondskap i samfunnet, slik bruker Scientology nautisk terminologi i tråd med L. Ron Hubbards erfaring til sjøs som amerikansk marineoffiser og hans oppfatning av den åndelige reisen som en reise gjennom rom og tid. Senteret ved Gilman er således en «base». Det huser kontorer for Religious Technology Center og Church of Scientology International, inkludert Golden Era Productions.

Gold er for tiden ansvarlig for fire typer av produksjoner og reklame. For det første produserer den filmene, lydbåndene og DVD-ene som brukes til religiøs trening og auditering og til å disseminere Scientologys tro. For det andre huser Gold avanserte fasiliteter til å bevare og restaurere videoene og båndene fra L. Ron Hubbard, grunnleggeren av Scientology og den definitive kilden til all Scientology-lære, for endelig distribusjon. For det tredje huser Gold fasiliteter for oversetting og kopiering av CD-er, DVD-er og bånd for Scientologys misjonsarbeid rundt om i verden. For det fjerde produserer Gold andre reklame- og service-materialer for publikum for Kirkens bruk. Gold huser også fasilitetene til fremstilling av E-metrene (elektro-galvanometre) til bruk for trening og auditering.

Alle organisasjoner, produksjoner og aktiviteter hos Gold beskrevet over og observert av meg, er religiøse av natur. Faktisk er de bemerkelsesverdige lik organisasjonene, produksjonene og aktivitetene jeg har deltatt i eller observert da jeg var en munk.

Religious Technology Center eier alle varemerkene for Scientologys religiøse skrifter, inkludert Dianetics. Dens misjon er å føre tilsyn med den trofaste og uforanderlige bevaringen, fremsendingen og anvendelsen av alle Scientology-dogma og -praksiser inneholdt i L. Ron Hubbards skrevne og innspilte ord. Scientology bestreber seg på å gjøre det så eksakt og samvittighetsfullt som mulig, siden Kirken tror at universets overlevelse på alle åtte dynamikker i avgjørende grad avhenger av den presise og korrekte anvendelsen av auditerings-teknologien. Religious Technology Centers misjon og funksjon er av avgjørende betydning for Scientologykirken. Kirkens medlemmer tror virkelig at fornuftig opptreden fra ikke bare dem selv, men fra alle andre folk på planeten, avhenger av denne samvittighetsfulle bevaringen og anvendelsen av Scientologys teknologi for trening og auditering. I denne funksjonen tilsvarer Religious Technology Center nøyaktig den funksjonen Troslærekongregasjonen har i romersk katolisisme. Formålet med den kirkelige kongregasjonen er å føre tilsyn med Den katolske kirkes offisielle publikasjoner og lære, og å korrigere og disiplinere de den anser for kjetteriske eller hvis lære er upresis dogme.

Religious Technology Centers aktiviteter er å garantere at alle former for auditering blir riktig levert, og at standarden på den religiøse teknologien, som fastsatt av L. Ron Hubbard, lojalt blir overholdt og dermed sikrer at religiøs dogme og praksis blir håndhevd på en ortodoks måte. I utførelsens av disse funksjonene er Religious Technology Center nesten et eksakt sidestykke til den romersk-katolske Troslærekongregasjonen, som ble beordret av pave Benedikt XVI før han ble opphøyd til paveverdigheten. Det religiøse embetet leder gjennomgåelser, testinger og høringer av katolsk-religiøses, teologers og lekfolks religiøse skrifter og praksiser for å håndheve at disse skriftene og praksisene er i overensstemmelse med skriftene (Bibelen) og kirkens tradisjon, inkludert dens troslære, konsiler og pavelige dekreter. Dette er en form for «sec[urity] checking» som er nesten identisk med Scientology-praksis. Hverken romersk katolisisme eller Scientology tror at denne formen for overoppsyn er «overvåking» eller «etterforskning» i den sekulære eller sivile betydningen av disse termene, men de viktigste måtene å bevare ortodoksien i deres dogma og samsvaret mellom deres praksiser og de dogma på. Ingen betviler at alle religioner i verden har rett til å bevare sine dogma og praksiser og holde dem i samsvar med en ortodoks standard.

Denne presisjonen hos både Scientology og romersk katolisisme – som ofte synes «tvangsmessig» for den fiendtlig innstilte eller likegyldige observatøren – er felles for de fleste organiserte religioner i verden. Den latinske termen *sacer* betyr noe som både er «hellig» og «farlig» på samme tid. For eksempel trodde de gamle grekerne at hvis man ikke utførte begravelseritualer i eksakt rett rekkefølge, sier bønnene eksakt slik de er gitt videre, og bringer akkurat de rette ofrene på den rette måten og i den rette rekkefølgen, var det en alvorlig fare for at sjelen til

den avdøde ikke ville dra over til de velsignedes øyer, men ville vandre på denne jorden for bestandig og besøke eller endog skade de levende. Den romersk-katolske kirken utgir det som kalles *Det romerske ritualet*, som i detalj beskriver nøyaktig hvordan ritualer og seremonier skal utføres. Unnlattelse av å følge formelen for et ritual nøyaktig – for eksempel, døpe noen med rennende vann mens man uttaler den nøyaktige formelen: «Jeg døper deg i Faderens, Sønnens og Den hellige ånds navn» – kan gjøre ritualet totalt ugyldig og virkningsløst. Det samme kriteriet gjelder for hvordan Scientology og medlemmer av Sjøorganisasjonen tenker og handler med hensyn til sin teknologi for trening og auditering. Det må bli kunngjort og anvendt på en nøy eksakt måte. Ellers er clearing av en person for et engram, eller det å gå videre til det neste auditeringsnivået på Broen, virkningsløst og ugyldig.

E. SCIENTOLOGYS VIDEO - OG AUDIO - MATERIALER

Det samme prinsippet om omhu og presisjon gjelder for video- og audioprodukter. I sin livstid startet L. Ron Hubbard video- og audioprojekter for å reklamere for og levere den korrekte teknologien for Dianetics og Scientology. I dag oppfyller Golden Era Productions rett og slett oppdraget gitt den av kirkens grunnlegger. Studioene, utstyret og fasilitetene ved Gold tjener grunnleggerens opprinnelige formål og misjon.

F. E - METERET

Det samme prinsippet gjelder for Golds produksjon av E-metre. For en nøytral utenforstående ser E-meteret ut til å være et elektro-galvanometer for testing av elektriske reaksjoner i håndflatene. For scientologen er E-meteret det religionen verden over kaller sakramental. I Scientology er trening og auditering nøkkelsakramentene. Gjenstander brukt som hjelpemiddel i trening og auditering – spesielt E-meteret – er sakramentale. E-meteret kan fullt ut sammenlignes med de hellige redskapene og messedraktene som blir brukt i romersk katolisisme (messehauger, kalker, monstranser, patener, røkelseskar osv.) eller i buddhisme (røkelseskar, hånd-cymbaler, mandalaer, Vajra diamantseptrer osv.). For Scientology er bruken av E-meteret uunnværlig for å sikre at teknologien er blitt presist og nøyaktig levert slik L. Ron Hubbard bestemte i sine skrifter og kommunikasjoner.

For skeptikeren er det vigslende brødet og vinen i den romersk-katolske nattverden bare kjemisk vin og brød som noen sa bønner over. For den fromme katolske og ortodokse altergjenger, er det brødet og den vinen hans frelsers kropp og blod. For skeptikeren måler E-meteret elektriske ladninger avgitt av svette i håndflatene. For den fromme scientologen indikerer E-meteret

sjelens åndelige tilstand – hvorvidt et engram eller en annen hindring blir værende eller hvorvidt personen er fri til å fortsette oppover til det neste åndelige stadiet på Broen til frihet.

III.

SJØORGANISASJONENS DISIPLIN I KOMPARATIVE RELIGIØSE ERFARINGERS SAMMENHENG

Som påpekt over har mange religiøse tradisjoner tatt i bruk åndelige disiplinærregler for å skolere medlemmer i de høyere stadiene av åndelig liv eller for å korrigere den troende som har fart vill. Disse disiplinærreglene har historisk sett innbefattet slike prosedyrer som geistlige undersøkelser, formelle formaninger, rettslige kjennelser, botsøvelser (bønn, faste, taushet, avsondrethet, fysisk arbeid, osv.), suspendering, avskjedigelser og som en siste utvei, ekskludering og ekskommunikasjon. Lik de fleste andre religioner har Scientologykirken prosedyrer for håndtering av villfarne medlemmer. Prosedyrene er inneholdt i de mange policybrevne og Flagordrene L. Ron Hubbard utferdiget.

Som lærd i religioner rundt om i verden kan jeg bevitne at Sjøorgens disiplineringsmetoder er standardmessige og ikke-eksepsjonelle religiøse praksiser. Jeg kan også bevitne at jeg selv har støtt på mange lignende disiplinærregler da jeg var medlem av Order of Friars Minor (fransiskanerne) fra 1958–64. De viktigste formene for disiplin fortjener en spesifikk kommentar.

Sjøorganisasjonsmedlemmers forbindelser med samfunnet utenfor er langt mer omfattende enn hva som er tillatt ifølge klosterreglene praktisert av mange kristne religiøse ordener og av buddhistiske munkar i Japan og andre steder. Barfot-karmelittene blir for eksempel forbudt all kontakt med verden utenfor etter at de frivillig blir medlem av ordenen. Da jeg gikk gjennom novisiatet (det første året etter inntreden) i Order of Friars Minor, hadde jeg minimal kontakt med verden utenfor og det bare med uttrykkelig tillatelse fra min noviseleder. Når medlemmer av religiøse ordener av og til drar til åndelige fristeder, er de isolert fra verdslig kontakt. Religiøse ordener av kvinner, slik som klarissene, innskrenker til og med strengt adgangen for ordensmedlemmenes familiemedlemmer, som bare får lov til å komme på besøk tre eller fire ganger om året, og hvis besøk er begrenset til høyst to timer. Klosternonner kan ikke ha noen direkte fysisk kontakt med familiemedlemmer og må snakke med dem gjennom tilslørende skjærmer. Videre blir katolske villfarne medlemmer av religiøse ordener og av presteskaper, inkludert de som blir ofre for alkohol og stoff, sendt i *retiro*, eller rehabiliterende avsondrethet til de er helbredet og kan gjenoppta sine plikter. I den grad Sjøorganisasjonsmedlemmer underkastes begrenset isolasjon fra verden under en rehabiliteringsperiode, er det i overensstemmelse med vanlig religiøs praksis overalt i verden.

Reglene for alle kristne religiøse ordener krever at munkene, tiggermunkene, brødrene og nonnene avlegger løfter om lydighet, og en ydmyk åndelig opptreden er sentral i det løftet. For å praktisere ydmykhet, kreves det ofte av medlemmer av religiøse ordener at de utfører beskjedne oppgaver og fysisk arbeid som ville virke forringende og fornedrende for utenforstående. Som fransiskanermunk i trening til å bli en prest, rengjorde jeg latriner, skrelte poteter, luket i hagen, trakk opp ugress fra sprekker i fortauet, vasket og foldet skittentøy og feide korridorer. Man kan finne formaninger om ydmykhet i St. Benedikts Regel, kapittel 7. Benediktinerens åndelige motto er: *Ora et labora* («Be og gjør fysisk arbeid!»), og det inkluderte i samme grad de enkleste av oppgaver for den mest uanselige av noviser til den mest opphøyde av abbeder. I japanske zen-buddhistiske klostre blir de som søker å oppnå *satori* (opplysning) ofte av sine åndelige ledere forlangt å utføre repetitive og tilsynelatende ytterst meningsløse oppgaver, slik som å feie et skinnende rent gulv om og om igjen. Det faktum at medlemmer av Sjøorgen, som avlegger løfter om tjeneste i en milliard år, kan bli forlangt å utføre fysisk arbeid og simple og til og med ydmykende oppgaver, spesielt som del av en periode med rehabilitering eller disiplin, kommer ikke som noen overraskelse for noen lærd i religion.

De som lever klosterlivet, som cistercienserne og trappistene, holder ofte nattevåke til sent på natten og sover så lite som tre eller fire timer om natten. Under disse våkene foretar munkene rituell messing og taus meditasjon. Som klosterbroder levde jeg på denne måten i seks år. I mitt novisiat-år sto jeg opp om natten klokken 00.30, messet salmer i én time, mediterte i enda en time, gikk til sengs igjen og sto opp til bønn igjen klokken 7.30 for mer messing og morgenmesse. For trappister er det standard praksis å stå opp klokken 3.15 for fellesbønn og meditasjon. Mange munkes og nonnes forplikter seg til og med til smertefulle øvelser som pisking av kroppen på fredager til minne om piskingen av Jesus før hans korsfestelse. Østerlandske yogier går til og med så langt som å gjennomtrenge kroppen med spiker for å demonstrere åndens herredømme over materie. Sammenlignet med disse åndelige øvelsene blekner Scientologykirkens praksiser.

Medlemmer av ulike religiøse ordener blir ofte, uten å være «fengslet», «innelåst» om kvelden og satt under «overvåkning». I De forente stater og over hele verden blir munkeklostre og nonneklostre låst for natten. Innestengte seksjoner i nonneklostrene til barfotkarmelittene og klarissene blir til og med sperret av ved hjelp av sekundære porter og barrierer. Når noviser underkastes trening, og når det legges restriksjoner på villfarne munkes og nonnes, blir de nøye passet på, holdt under konstant bevoktning og blir til og med begrenset til visse deler av selve klostret. Jeg har personlig opplevd restriksjon og bevoktning. Målet med restriksjon er å isolere den religiøse personen fra verdens forstyrrelser slik at de kan oppnå åndelig klarhet eller forbedre atferd.

Som angitt over er Scientology ikke alene om å søke å ekskommunisere medlemmer som er uvillige til å underkaste seg gransking og geistlige prosesser og prosedyrer og disiplinærregler for å få tilbake full anseelse som kirkemedlem. Den romersk-katolske kirken har et lignende sett av prosedyrer for skismatiske, kjetterske eller på annen måte avvikende medlemmer, som er kodifisert i Codex juris canonici [den romersk-katolske kirkes offisielle lovbok]. Mange pietistiske broderkirker, slike som amish og mennonitter av den gamle orden, praktiserer en form for geistlig ekskommunikasjon kalt «bannlysing» eller «skying». Ekskommuniserte blir helt avskåret fra trossamfunnet, og medlemmer blir ikke engang tillatt å ha arbeidssamkvem med den skydde parten. Videre forbys en ektefelle å bo sammen med en bannlyst partner.

I Scientology har Sjøorgens medlemmer, på grunn av sine forpliktende tilsagn til religionens formål og mål, historisk sett blitt forventet å leve et mer nøysomt liv enn ordinære medlemmer. Noen kristne religiøse ordener, allment kjent som «munke» lik benediktinerne og cistercienserne, avlegger løfter om personlig fattigdom, mens klosteret kan eie bygninger for bønn, studium og tilbedelse og jord for dyrking. Andre religiøse ordener, allment kjent som «klosterbrødre», slik som fransiskanerne og dominikanerne, avlegger løfter om absolutt fattigdom, det vil si at de, til etterligning av Jesus som ikke eide noe, ikke har lov til å eie noe som enkeltperson eller som en gruppe. Klosterbrødre har bare bruken av eiendom, den virkelige eieren er pavemakten. En trappistmunk bor i en naken celle, sover på en stråmadras med bare golvplanker under og er i besittelse av to ordensdrakter og et sett arbeidsklær. Da jeg var klosterbroder, utførte jeg mange nyttige oppgaver, inkludert å undervise i filosofi, arbeide som bibliotekar, drive et trykkeri og foreta innkjøp utenfor for munkeordenen. For dette arbeidet fikk jeg absolutt ingen lønn utover kost og losji og drakten jeg gikk i. Jeg hadde ingen penger til å gå på kino for, til å handle personlige artikler for utenfor, eller til å spise ute med nå og da. Da jeg forlot klosteret etter seks år, ble jeg gitt et beløp på \$ 500,00, en flybillett og en dress. Sammenlignet med praksisene i mange andre religiøse ordener er livsstilen og pengeordningene i Scientologykirken snarere generøse.

Kjensgjerningen konflikt mellom konvertitter og familier de ble født inn i, og til og med deres første ektefeller, er like gammel som religion selv. Det var Jesus selv som sa: «Jeg er kommet for å sette skille: Sønn står mot far, datter mot mor» (Matteus 10:35), og «Den som elsker far eller mor mer enn meg, er meg ikke verd. Den som elsker sønn eller datter mer enn meg, er meg ikke verd» (Matteus 10:37). Prisen for å bli disippel kan være veldig høy. Både St. Frans av Assisi og St. Thomas Aquinas, to av de mest betydningsfulle figurene og helgenene i katolisismen, ble kidnappet av sine familier som prøvde å tvinge dem ut av deres måte å leve på i sine respektive tiggerordener. Atskillelse fra familie er normal praksis i klosterlivet, både for menn og for kvinner. Trappister, karmelitter og cisterciensere bryter noen ganger alle

bånd med verden utenfor, inkludert telefonsamtaler, post og besøk. Eneboere på fjellet Athos i Hellas lever i komplett ensomhet og omgås ofte ikke engang andre munk og eneboere. Da jeg var fransiskanermunk og gjorde mitt novisiat-år, kunne jeg ikke snakke med noen utenfor klostrets murer uten uttrykkelig tillatelse, jeg kunne kun motta ett brev om måneden fra mine foreldre, posten min ble gjenstand for gjennomlesning av noviselederen, og jeg fikk ikke lov til å delta i min bestefars begravelse. I første Korinterbrev 7:15 anbefaler apostelen Paulus at en omvendt kvinne gis adgang til skilsmisse og til å gifte seg igjen i troen, hvis hennes første mann fortsetter å være fiendtlig mot troen. Som angitt ovenfor i avsnitt 28 truer St. Benedikts Regel med ekskommunikasjon av enhver broder som uten godkjenning fra abbeden omgås med en annen ekskommunisert munk, for å unngå at slik kontakt forurenses broderens åndelige liv. Mennonittene og amish av den gamle orden forlanger at en ektefelle skyr den andre hvis sistnevnte er satt under bannlysning. Siddhartha Gautama (ca. 563–483 fvt.), for oss kjent som Buddha, følte seg tvunget til å forlate far og mor, kone og barn og trone og rike for å følge veien til opplysning som asket. Historien om nesten enhver stor konvertering i religionshistorien inneholder et tema om atskillelse fra tidligere livsstil og fra bånd til jordiske ting, inkludert familie, som kan sinke eller gå imot åndelig fremgang. Til sammenligning er Sjøorganisasjonsmedlemmers kontakt med verden utenfor moderat til rikelig.

IV. KONKLUSJON

Drøftelsen over bør gjøre en ting klart: Sjøorganisasjonens kollektive liv og aktiviteter innenfor Scientologykirken er i full overensstemmelse med kollektivt liv og aktiviteter i tradisjonelle religiøse ordener, øst og vest, i fortid og i nåtid. Som i buddhisme og kristendom arbeider den religiøse ordenen Sjøorganisasjonen for å på eksemplarisk vis bevare og utbre læren og teknologien oppdaget av L. Ron Hubbard. Sjøorganisasjonens mål er åndelig overlevelse, ikke bare for dens egne medlemmer og medlemmer av Scientologykirken, men også for menneskeheten og selve universet. På denne måten er Sjøorganisasjonen lik religiøse ordener i verdens hovedreligioner.

Hvis en personlig observasjon kan tillates, ville jeg gjerne kommentere at når jeg har besøkt Sjøorganisasjonens sovekvarterer, kollektive liv og aktiviteter i Los Angeles og ved Gilman Hot Springs, ble jeg gjentatte ganger minnet om mine egne dager i et fransiskanerkloster. Jeg studerte, bad og meditererte med den samme kraft jeg observerte hos scientologer som studerer, arbeider og foretar auditering. Jeg bodde i lignende kvarterer og arbeidet i lignende omgivelser, jeg arbeidet i klostrets bokbinderi med å binde inn nye og gjeninnbinde gamle utgaver av Bibelen og teologiske avhandlinger. Jeg fremstilte hellige kort og publikasjoner til å reklamere

for klostrets arbeid med. Det var en forskjell: Scientology og Sjøorganisasjonen benytter seg av de nyeste formene for teknologi i utførelsen av sin religiøse misjon. Vi glemmer at da klostrene først oppstod, gjorde de det samme. Ved å dra nytte av denne avanserte teknologien følger Scientologykirken ganske enkelt mønsteret som ble utarbeidet av L. Ron Hubbard selv.

FRANK K. FLINN,
Adjunct professor i religionsstudier
Januar 2010